

ADVIES

2012-190

4 december 2012

Klacht verwijdering van leerling na termijn van vier weken voor laten testen van leerling

School heeft volgens klager een termijn van vier weken gesteld voor het laten testen van leerling, anders volgt verwijdering, de school ontkent dit.

De Commissie leidt uit het verloop van de gebeurtenissen af dat de school en het bevoegd gezag geen enkele aanleiding hebben om, op het moment dat duidelijk werd dat klager en zijn echtgenote geen toestemming gaven voor het inschakelen van zorg, de leerling van school te verwijderen. Wellicht is de termijn in een ander verband genoemd, maar gebruik van de termijn als sanctie is niet vast komen te staan.

De Commissie acht de klacht ongegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Bij ongedateerde brief heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van CBS W. te N. (verder te noemen: de school). De klacht betreft de wijze waarop de school is omgegaan met het gegeven dat klager zijn zoon H. niet wilde laten testen. Klager verwijt de toenmalige plaatsvervangend directrice, mevrouw C., niet integer te hebben gehandeld.
- 1.2. Klager heeft op 15 september 2012 het hem door de Commissie toegezonden vragenformulier ingevuld en retour gezonden.
- 1.3. Bij brief van 24 september 2012 heeft mevrouw C., voornoemd, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Bij schrijven van 1 oktober 2012 heeft het bestuur gereageerd op de klachtbrief van klager.
- 1.4. Op 4 december 2012 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te F., alwaar klager in persoon is verschenen. Van de zijde van de school en het bevoegd gezag is, na voorafgaande kennisgeving, niemand verschenen.

2. Standpunt van klager

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klager naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klacht af.

H. was leerling aan de school en zat in het schooljaar 2011-2012 in groep 4. In maart 2012 werd klager na een gesprek met de groepsleerkracht door de toenmalige plaatsvervangend directrice, mevrouw C., gevraagd H. te laten testen, omdat hij weliswaar heel goed kon leren, maar in sociaal opzicht niet zo

goed mee kon komen. De school wilde meer handvatten om te bezien hoe zij hier het beste mee zouden kunnen omgaan. Klager heeft in reactie hierop aangegeven dat hij dit niet wilde, omdat naar zijn mening 'van testen, testen komt' en hij niet wil dat, op het moment dat er uit zo'n test niets zou blijken, er aan zijn kind toch een label kleeft. Hierop heeft mevrouw C. naar zeggen van klager aangegeven dat als zijn vrouw en hij H. niet zouden laten testen, H. na vier weken de school moest verlaten. Bovendien zou mevrouw C. dan haar zorgen uiten bij bureau Jeugdzorg.

Klager heeft in reactie hierop een gesprek gevoerd met een vertegenwoordiger van het schoolbestuur. In dit gesprek, zo heeft klager aangegeven, werd meegedeeld dat mevrouw C. ontkent dat zij heeft gezegd dat als klager en zijn vrouw H. niet binnen vier weken zouden laten testen, hij de school zou moeten verlaten. Klager voelt zich op grond hiervan afgeschilderd als een leugenaar.

Klager heeft vanwege het feit dat hij geen vertrouwen meer had in de school, H., maar ook zijn andere kinderen, met ingang van het schooljaar 2012-2013 van school gehaald.

3. Standpunt van de school en het bevoegd gezag

Namens de school is in reactie op het gestelde in de klachtbrief het volgende aangevoerd.

De school heeft aangevoerd dat zij vanaf het moment dat H. in groep 2 zit al in gesprek is met klager en zijn echtgenote over de sociale ontwikkeling van H.. In groep 2 is in dit verband al eens gesproken over het laten doen van een observatie door een autismespecialist. Nadat klager en zijn echtgenote hier aanvankelijk niet afwijzend tegenover stonden, hebben zij in groep 3 aangegeven er toch vanaf te zien.

In groep 4, zo heeft de school aangegeven, geeft het (sociaal onhandige) gedrag van H. veel problemen en conflicten, zodat de leerkracht, mevrouw R., op 7 maart 2012 klager heeft geadviseerd zorg in te schakelen, omdat zij zonder ondersteuning niet meer weet hoe zij H. kan helpen.

In een gesprek met klager op 16 maart 2012 heeft de school dit verzoek in aanwezigheid van mevrouw C., herhaald en aangegeven dat als klager en zijn echtgenote geen toestemming geven om hulp in te schakelen, de school in handelingsverlegenheid wordt gebracht. De school heeft in dat verband aangegeven dat klager en zijn echtgenote alsdan moeten verklaren de verantwoording op zich te nemen voor de gevolgen die deze weigering met zich brengt en voorts, dat, op het moment dat de zorg voor de school niet meer te dragen is, de eventuele juridische en/of financiële gevolgen voor hen zijn.

Naar zeggen van de school heeft klager in reactie hierop aangegeven zijn kinderen van school te halen. De school heeft aangegeven dat zij dit betreurt, maar wel graag wilde weten waar zij aan toe was. Tegen die achtergrond heeft de school klager verzocht, als hij dit echt overwoog, het binnen vier weken te regelen. Partijen zijn naar zeggen van de school uit elkaar gegaan met de afspraak dat klager uiterlijk 23 maart 2012 zou laten weten of hij en zijn echtgenote toestemming geven voor het zorgtraject.

Op 23 maart 2012 heeft er een vervolgesprek plaatsgevonden waarin klager heeft aangegeven dat hij en zijn echtgenote nog geen beslissing hebben genomen over de eventueel in te schakelen zorg voor H.. Toen bleek dat klager uit het gesprek op 16 maart 2012 had opgemaakt dat als zij niet zouden

instemmen met een zorgtraject voor H. hij binnen vier weken van school moest zijn, heeft de school naar haar zeggen uitgelegd dat dit niet zo gezegd is en zeker niet bedoeld is. De school heeft nogmaals aangegeven dat dit een verzoek betrof voor de situatie dat klager en zijn echtgenote zelf zouden besluiten H. van school te halen.

In april 2012, toen klager niet was teruggekomen op de gesprekken van 16 en 23 maart 2012 heeft de school klager een brief willen overhandigen, maar deze heeft hij niet in ontvangst genomen. Op 6 april 2012 heeft klager een gesprek gehad met twee leden van het bevoegd gezag en de school heeft op 19 april 2012 het bevoegd gezag op de hoogte gebracht van het feit dat er onrust is onder ouders over de conflicten die regelmatig plaatsvinden tussen H. en zijn klasgenootjes evenals van de uitlatingen die de echtgenote van klager op Facebook heeft gedaan.

De school is van opvatting dat zij zorgvuldig heeft gehandeld en dat zij graag had gezien dat zij samen met klager en zijn echtgenote in het belang van H. tot goede afspraken waren gekomen.

Van de zijde van het bevoegd gezag is hieraan nog toegevoegd dat zij in het gesprek met klager nogmaals hebben uiteengezet waarom de school vindt dat er nader onderzoek noodzakelijk is. Tevens is nogmaals ingegaan op de gestelde termijn van vier weken en uitgelegd dat H. niet binnen vier weken van de school verwijderd zal en kan worden. Nadat klager had aangegeven af te zien van (eigen) onderzoek heeft het bevoegd gezag besloten de kwestie in het belang van H. even te laten rusten en deze in het nieuwe schooljaar weer op te pakken. Aangezien klager en zijn echtgenote hun kinderen in de zomer van 2012 van school hebben gehaald, is het zover niet meer gekomen.

4. Overwegingen van de Commissie

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie is van opvatting dat de klacht van klager ongegrond dient te worden verklaard en overweegt hiertoe het navolgende.

De Commissie stelt allereerst vast dat zij het betreurt dat er van de zijde van de school en het bevoegd gezag niemand ter zitting is verschenen. De Commissie hecht hier in het kader van hoor- en wederhoor grote waarde aan. Dit geldt te meer in een situatie als de onderhavige waarin partijen over en weer (zeer uitgesproken) van mening verschillen over de vraag of er van de zijde van de school gezegd is dat H. binnen vier weken van school zou worden verwijderd als klager en zijn echtgenote geen toestemming zou geven voor het inschakelen van zorg.

Klager stelt dat dit hem met zoveel woorden en zelfs bij herhaling zo is meegedeeld. De school daarentegen beantwoordt deze vraag ontkennend en heeft aangegeven dat zij slechts in reactie op klagers mededeling dat hij overweegt zijn kinderen van school te halen, heeft aangegeven dat de school dit dan graag binnen vier weken geregeld zou willen zien, zulks vanwege het feit dat de school zich op dat moment reeds handelingsverlegen in haar zorg voor H. achtte. Het bevoegd gezag onderschrijft het standpunt van de school in dezen.

De Commissie is uiteraard niet bij de betreffende gesprekken aanwezig geweest, zodat niet exact kan komen vast te staan in welk verband er nu precies is gesproken over de gewraakte termijn van vier weken. Uit het verdere verloop van de gebeurtenissen kan naar het oordeel van de Commissie wel

worden afgeleid dat het niet aannemelijk is dat de door de school geopperde termijn, een fatale is. De school en het bevoegd gezag hebben immers geen enkele aanleiding gezien om, op het moment dat duidelijk werd dat klager en zijn echtgenote geen toestemming gaven voor het inschakelen van zorg, H. van school te verwijderen. Het komt de Commissie dan ook voor dat de termijn die de school klager en zijn echtgenote hebben gesteld, inderdaad, zoals de school stelt, veeleer ter sprake is gekomen in relatie tot klagers uitlating dat hij overweegt zijn kinderen van school te halen dan dat deze als sanctie op het niet verlenen van medewerking is gesteld. Dit laatste is in ieder geval naar het oordeel van de Commissie niet komen vast te staan.

Gelet op al het bovenstaande is de Commissie dan ook van oordeel dat de klacht in zijn geheel ongegrond verklaard dient te worden.

Wel geeft de Commissie het bevoegd gezag in overweging om in een situatie als de onderhavige, waarin een ouder zo stellig is in hetgeen hij meent uit gesprekken met de school te hebben moeten afleiden en in situaties die ouders niet in de koude kleren gaan zitten, zich te vergewissen van het feit of de boodschap die de school heeft willen geven, helder en eenduidig is aangekomen. Er had naar de opvatting van de Commissie meer tijd en energie gestoken kunnen en moeten worden gestoken in de onderlinge communicatie richting de ouders en de vastlegging hiervan.

5. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

6. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op al het vorenstaande ziet de Commissie geen aanleiding een advies aan het bevoegd gezag uit te brengen.

Aldus verzonden op 15 februari 2013 door de heer mr. Joh.C. Westmaas, voorzitter, alsmede de heer drs. M. de Blaauw Med en de heer drs. E.M. Schippers BBC, als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. A. de Visser als secretaris.